ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΑΙΜΟΣΤΑΓΗΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΤΩΝ ΣΤΟΥΑΡΤ

Ὁ πόλεμος τῶν φεουδαρχῶν καὶ τοῦ βασιλέως. Τὸ γράμμα τοῦ βασιλέως. Τὸ ἀκέφαλο πτῶμα. Ἡ δραματικὴ συνάντησις τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ Ντούγκλας. Ἡ προδοσία τοῦ Ἰακώβου Β΄. Ἡ ἐκδίκησις τοῦ σὲρ Πάτρικ Γκραίη. Ραδιουργίες καὶ μηχανορραφίες. Ὁ Ἰάκωβος Γ΄ καὶ οἱ ἀδελφοί του. Ἡ συκοφαντίες τῶν αὐλικῶν. Ἡ προφητεία τοῦ ἀστρολόγου, κ.τ.λ.

Β΄.

ΦΗΓΗΘΗΚΑΜΕ στὸ προηγούμενο φύλλο τὴ δραματικὴ ζωὴ τοῦ Ἰακώβου Α΄, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ἱστορικῆς δυναστείας τῶν Στοὺαρτ. Μά καὶ ἡ ζωὴ τοῦ γυιοῦ του, τοῦ Ἰακώβου Β΄, δὲν ἦταν λιγώτερο δραματικὴ καὶ τραγική. Γι' αὐτὸ θὰ σᾶς τὴν διηγηθοῦμε σήμερα.

Κατὰ τὴν περίοδο τῆς βασιλείας τοῦ Ἰακώβου Β΄, ἡ Ἀγγλία ἦταν διηρημένη σὲ μικρὰ—μικρὰ κρατίδια καὶ φεουδαρχικὲς ἐπικράτειες.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἰσχυροτέρους αὐτοὺς φεουδάρχας, οἱ ὁποῖοι καταπολεμοῦσαν τότε τὴν κεντρικὴ ἐξουσία τοῦ βασιλέως, ἦταν καὶ ὁ περίφημος λόρδος Ντούγκλας. Ὁ λόρδος αὐτὸς ἐσχεδίαζε νὰ ἐξεγείρη ὅλους τοὺς εὐγενεῖς ἐναντίον τοῦ Ἰακώβου Β΄. Ἐπειδὴ ὅμως στὰ σχέδιά του αὐτὰ συνήντησε ἐμπόδιο ἕναν νεαρὸ ἀριστοκράτη, πιστὸ στὸ βασιλέα, τὸν Μὰκ Λέλλαν, κατέλαβε τὸ φέουδό του, ἔπιασε καὶ τὸν ἴδιον αἰχμάλωτο καὶ τὸν ἔρριξε μέσα σὲ μιὰ σκοτεινὴ φυλακὴ τοῦ πύργου του.

Ὁ Μὰκ Λέλλαν ἦταν ἀνεψιὸς ἑνὸς ἀφοσιωμένου αὐλικοῦ τοῦ Ἰακώβου, τοῦ Πάτρικ Γκραίη. Ὅταν ὁ Πάτρικ Γκραίη ἔμαθε τὴ συμφορὰ ποὺ βρῆκε τὸν ἀνεψιό του, πῆγε καὶ ἔπεσε στὰ πόδια τοῦ βασιλέως καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ κάνη ὅ,τι μποροῦσε, γιὰ νὰ τὸν σώση. Πράγματι, ὁ Ἰάκωβος Β΄ ἔδωσε ἕνα γράμμα στὸν πιστὸ αὐλικό του, μὲ τὸν ὁποῖο παρακαλοῦσε τὸν λόρδο Ντούγκλας νὰ τοῦ παραδώση τὸν Μὰκ Λέλλαν καὶ τοῦ ὑπέσχετο νὰ τὸ θεωρήση αὐτὸ ὡς μιὰ μεγάλη προσωπικὴ χάρι.

Ὁ Πάτρικ Γκραίη ἔφυγε ἀμέσως καί, ὅταν ἔφτασε στὸν πύργο τοῦ λόρδου Ντούγκλας, παρουσιάστηκε μπροστά του καὶ τοῦ ἔδωσε τὴν ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως. Ὁ λόρδος τὸν ὑπεδέχθη μὲ μεγάλη προθυμία καὶ πρὶν ἀκόμη δεχθῆ νὰ συζητήση γιὰ τίποτε, τὸν παρεκάλεσε νὰ τιμήση τὸ τραπέζι του. Ὁ ἄμοιρος Πάτρικ Γκραίη θεώρησε αὐτὴ τὴν ἐξαιρετικὴ περιποίησι ὡς ἕνα καλὸ σημάδι καὶ κάθησε μὲ χαρὰ στὸ πολυτελέστατο τραπέζι τοῦ λόρδου. Ὅταν τὸ γεῦμα τελείωσε, ὁ λόρδος Ντούγκλας πῆρε ἀπὸ τὸ χέρι τὸν σὲρ Πάτρικ καὶ τοῦ εἶπε :

—Ἔλα τώρα, ἀγαπητέ φίλε. Ἡ ἐπιθυμία σου καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ βασιλέως ἐξεπληρώθησαν καὶ ὁ Μὰκ Λέλλαν θὰ σοῦ παραδοθῆ. Ἐλπίζω ὅτι καὶ οἱ δυό σας θὰ τὸ θεωρήσετε αὐτὸ ὡς μιὰ ἐξαιρετικὴ ὑπηρεσία ἀπὸ μέρους μου.

Καί, λέγοντας τὰ λόγια αὐτά, ὁ Ντούγκλας ὡδήγησε τὸν σὲρ Πάτρικ στὴν αὐλή. Ἐκεῖ, σταματῶντας ἐμπρὸς σὲ ἕναν ἄμορφο ὄγκο, ποὺ ἦταν σκεπασμένος μὲ ἕνα σεντόνι, σήκωσε τὸ καταματωμένο αὐτὸ ὕφασμα καὶ τοῦ ἔδειξε ἕνα πτῶμα, τὸ ὁποῖο μόλις πρὸ ὀλίγων στιγμῶν εἶχε ἀποκεφαλισθεῖ !

—Σὲρ Πάτρικ, τοῦ εἶπε, ἤρθες κάτωσ ἀργά, δυστυχῶς. Νὰ ὁ γυιὸς τῆς ἀδελφῆς σου : τοῦ λείπει τὸ κεφάλι, αὐτὸ εἶνε ἀλήθεια. Μὰ τὸ σῶμα του εἶνε στὴ διάθεσί σου !

—Μυλόρδε, εἶπε τότε κατάχλωμος ὁ Πάτρικ Γκραίη, ἐνῶ ἀνατρίχιαζε ὁλόκληρος, ἀφοῦ τοῦ πῆρες τὸ κεφάλι τοῦ ἀνεψιοῦ μου, μπορεῖς νὰ κάνης καὶ τὸ σῶμα του ὅ,τι θέλεις.

Καί, πηδῶντας εὐθὺς ἀμέσως ἐπάνω στὸ ἄλογό του, ποὺ εἶχε μείνει σελωμένο καὶ ἕτοιμο στὴν αὐλή :

—Μυλόρδε, ξαναφώναξε, ἀπειλητικὰ αὐτὴ τὴ φορά, ἐφ' ὅσον ζῶ, σοῦ ὁρκίζομαι ὅτι θὰ μοῦ πληρώσης ἀκριβὰ αὐτὸ ποὺ μοῦ ἔκανες !

Καί, λέγοντας αὐτά, ὥρμησε ἔξω ἀπ' τὴν αὐλὴ τοῦ πύργου καὶ χάθηκε μέσα σὲ ἕνα σύννεφο σκόνης.

* * *

Ἀπ' ἐκείνη τὴ μέρα, ὁ λόρδος Ντούγκλας ἄρχισε νὰ ἑτοιμάζεται καὶ νὰ διαπραγματεύεται μὲ διαφόρους ἄλλους εὐγενεῖς, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίση τὴν ὀργὴ τοῦ βασιλέως, τὸν ὁποῖο εἶχε προσβάλει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο.

Μὰ ὁ Ἰάκωβος Β΄ ἤθελε μὲ κάθε τρόπο νὰ ἀποφύγη αὐτὸν τὸν πόλεμο, τὸν ὁποῖο θεωροῦσε καταστρεπτικὸ γιὰ τὴ χώρα του. Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ ἀποσπάση τὸν Ντούγκλας ἀπ' τὴ συμμαχία τῶν ἄλλων εὐγενῶν, ξέροντας ὅτι ὅλοι οἱ ἄλλοι, χωρὶς αὐτόν, θὰ ἦσαν ἀνισχυροὶ νὰ τοῦ ἀντισταθοῦν. Γι' αὐτὸ τοῦ ἔστειλε ἕνα φιλικὸ μήνυμα καὶ τοῦ ἔλεγε ὅτι ἤθελε νὰ τὸν συναντήση ἰδιαιτέρως στὸν πύργο τοῦ Στίρλιγκ, τοῦ ἔδινε μάλιστα καὶ τὸ λόγο τῆς τιμῆς του, ὅτι δὲν εἶχε νὰ φοβηθῆ τίποτε.

Ὁ λόρδος Ντούγκλας ἦταν πολὺ καχύποπτος ἄνθρωπος. Πίστεψε ὅμως στὸ λόγο τῆς τιμῆς τοῦ βασιλέως, καὶ τὴν ὁρισμένη μέρα πῆγε στὸν πύργο τοῦ Στίρλιγκ. Ὁ Ἰάκωβος τὸν δέχτηκε ἐκεῖ μὲ μεγάλες περιποιήσεις καί, μετὰ τὸ γεῦμα, ἄρχισαν νὰ συζητοῦν. Ὁ βασιλεὺς τοῦ ζήτησε νὰ διαλύση τὴ συμμαχία του μὲ τοὺς ἄλλους εὐγενεῖς, ὁ Ντούγκλας ὅμως τοῦ ἀπάντησε ὅτι εἶχε δώσει τὸ λόγο του καὶ ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ τὸν ἀθετήση.

Ὁ Ἰάκωβος θύμωσε μὲ τὴν ἀπάντησι αὐτὴ τοῦ λόρδου. Ἐπέμεινε λοιπὸν στὴν ἀπαίτησί του κατὰ ἕνα πολὺ ἐπιτακτικὸ τρόπο. Μὰ καὶ ὁ λόρδος τοῦ ἀπάντησε μὲ περισσότερη ἀχόλη περηφάνεια, ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ κάνη τίποτε.

Τότε ὁ βασιλεὺς δὲν ἐκρατήθηκε πειὰ καί, τραβῶντας ξαφνικὰ τὸ ἐγχειρίδιό του, τὸ βύθισε ὥς τὴ λαβὴ στὸ στῆθος τοῦ Ντούγκλας.

—Νά, Μυλόρδε, τοῦ εἶπε. Ἀφοῦ ἐσὺ δὲν δέχεσαι νὰ χαλάσης τὴ συμμαχία σου, τὴν χαλῶ ἐγὼ γιὰ λογαριασμό σου !

Ὁ λόρδος Ντούγκλας ἐσωριάστηκε κάτω, περισσότερο ὅμως ἀπὸ τὸ σφοδρὸ χτύπημα, παρὰ ἐξ αἰτίας τῆς πληγῆς του. Ἔπειτα ὅμως μισοσηκώθηκε ἐπάνω στὸ ἕνα γόνατό του.

—Προδοσία ! φώναξε καὶ προσπάθησε νὰ τραβήξη τὸ ξίφος του.

Μὰ τὴν ἴδια στιγμή, ὁ σὲρ Πάτρικ Γκραίη ὥρμησε μέσα στὸ διαμέρισμα, κρατῶντας στὸ χέρι ἕνα πολεμικὸ τσεκοῦρι, ἀπ' ἐκεῖνα ποὺ μεταχειριζόντουσαν στὶς μάχες οἱ σιδηρόφρακτοι ἱππότες τῆς ἐποχῆς. Καὶ μὲ ἕνα ἄγριο χτύπημα, ἀπεχώρισε τὸ κεφάλι τοῦ λόρδου ἀπ' τὸ κορμί του. Εἶχε ἐκδικηθεῖ !

Ἀναίσθητον τὸν μετέφεραν στὸ ἰκρίωμα καὶ τὸν ἀπεκεφάλισαν !...

* * *

Ὁ τραγικὸς θάνατος τοῦ λόρδου Ντούγκλας κατεπτόησε στὴν ἀρχὴ τοὺς συμμάχους του εὐγενεῖς, ἔπειτα ὅμως τοὺς ἔξηγειρε ἀκόμα περισσότερο ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ ὡρκίστηκαν ἐκδίκησι. Καὶ ἔτσι ἄρχισε ἕνας καινούργιος ἐμφύλιος πόλεμος στὴν Ἀγγλία, ὁ ὁποῖος κράτησε πολλὰ χρόνια. Ὁ πόλεμος αὐτὸς ἔληξε ὑπὲρ τοῦ βασιλέως. Μὰ λίγο καιρὸ ἀργότερα, ὁ Ἰάκωβος Β΄ πέθανε καὶ τὸν διεδέχθη στὸ θρόνο ὁ μεγαλείτερος ἀπὸ τοὺς γυιούς του μὲ τὸ ὄνομα Ἰάκωβος Γ΄.

Ὁλόκληρη ἡ βασιλεία καὶ τοῦ νέου αὐτοῦ βασιλέως εἶνε γεμάτη ἀπὸ δραματικὰ αἱματηρὰ γεγονότα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ διηγηθοῦμε τὰ πιὸ ἐνδιαφέροντα. Καὶ πρῶτα—πρῶτα, ἄς ἀρχίσουμε ἀπ' τὴν σκληρὴ συμπεριφορὰ τοῦ πρὸς τοὺς ἀδελφούς του.

Ὁ Ἰάκωβος Γ΄ εἶχε δυὸ ἀδελφούς, τὸν δοῦκα τοῦ Ἄλμπανυ καὶ τὸν κόμητα τοῦ Μάρ. Μὰ τοὺς δυὸ αὐτοὺς ἀδελφούς του τοὺς μισοῦσαν φοβερὰ οἱ διάφοροι εὐνοούμενοι καὶ οἱ αὐλοκόλακες, τοὺς ὁποίους εἶχε μαζέψει γύρω του ὁ νέος βασιλεύς. Εἶνε ἀπατηλικτικὰ τὰ μέσα ποὺ μεταχειρίσθηκαν οἱ φθονεροὶ αὐτοὶ καὶ ραδιοῦργοι αὐλικοὶ γιὰ νὰ στρέψουν τὸν Ἰάκωβο κατὰ τῶν ἀδελφῶν του. Καὶ στὸ τέλος, ὅταν προετοίμασαν ἀρκετὰ τὸ ἔδαφος, πῆγαν καὶ εἶπαν τὰ ἑξῆς στὸν βασιλέα : Ὅτι τάχα ὁ ἀδελφὸς του κόμης τοῦ Μάρ, εἶχε ρωτήσει μιὰ μάγισσα πῶς θὰ πέθαινε ὁ Ἰάκωβος καὶ ὅτι ἐκείνη τοῦ εἶπε ὅτι πρὶν περάση ἕνας χρόνος, θὰ τὸν σκότωνε ἕνας πολὺ κοντινός συγγενής του !

Τρομαγμένος μ' αὐτὴν τὴν προφητεία, ὁ Ἰάκωβος Γ΄ φώναξε ἕναν φημισμένο ἀστρολόγο καὶ ἔτσι κ' αὐτὸς τοῦ εἶπε ἀνάλογα πράγματα. Εἶπε δηλαδή, ὅτι ἔβλεπε στὴν κίνησι τῶν ἄστρων ἕνα λιοντάρι, ποὺ τὸ κατασπάρασσαν δυὸ μικροὶ λεοντιδεῖς.

Καὶ τότε πειὰ ὁ Ἰάκωβος πῆρε τὴν ἀπόφασί του. Διέταξε νὰ πιάσουν ἀμέσως τοὺς δυὸ ἀδελφούς του. Τὸν κόμητα τοῦ Μάρ, ποὺ τοῦ φαινόταν πιὸ ἐπικίνδυνος, διέταξε νὰ τὸν ἀποκεφαλίσουν. Ὁ ἀτυχὴς νέος λιποθύμησε μόλις ἔμαθε τὴν ἀπόφασι αὐτὴ καὶ ἔτσι ἀναίσθητον τὸν μετέφεραν στὸ ἰκρίωμα καὶ τὸν ἀπεκεφάλισαν. Ὅσο γιὰ τὸν δοῦκα τοῦ Ἄλμπανυ, τὸν ἔκλεισε στὸν πύργο τοῦ Ἐδιμβούργου.